

§ 2. Do przyznawania ulg (§§ 1 i 6) oraz premii (§ 7) powołane są władze wymiarowe podatku gruntowego.

§ 3. 1. Właściwe władze podatkowe przy udziale społecznych komitetów współdziałania do spraw podatku gruntowego mogą zmniejszyć lub podwyższyć dla poszczególnych powiatów do 10% normy dostawy trzody chlewnej, wymienione w § 1, z zastrzeżeniem, że przewidziana dla całego województwa przeciętna norma dostaw trzody chlewnej nie ulegnie zmianie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się analogicznie w obrębie powiatów do poszczególnych gmin, a w obrębie gmin — do poszczególnych gromad i gospodarstw rolnych.

§ 4. Przy ustalaniu ulg (§ 1) uwzględnione będą obroty, dokonane w okresie od dnia 1 lutego 1949 r.

§ 5. Przy obliczaniu ulg w podatku gruntowym (§ 1) dostarczone do punktu skupu prosięta o wadze do 15 kg przyjmowane będą w wadze podwójnej.

§ 6. Posiadanie w gospodarstwie rolnym uznanego knura uprawnia do otrzymania ulgi w takiej samej

wysokości, jaka przypadłaby za dostarczenie do punktu skupu tuczniaka wagi 100 kg.

§ 7. Niezależnie od ulg przewidzianych w §§ 1, 3 i 5 przyznawane będą premie w formie dodatkowej obniżki podatku gruntowego po 500 zł od każdej posiadanej sztuki przychowku bydła rogatego w wieku co najmniej 6 miesięcy, urodzonej w czwartym kwartale roku 1948 lub w roku 1949.

§ 8. Wszelkie czynności i dokumenty dotyczące przyznawania ulg i premii, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, wolne są od opłat administracyjnych na rzecz związków samorządu terytorialnego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1949 r.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

71

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 1 marca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o Komisji Kwalifikacyjnej do stwierdzenia praktycznej umiejętności fachowej osób, ubiegających się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót.

Na podstawie art. 363 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz.U.R.P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) oraz art. 1 i 2 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o ulgowym nadawaniu uprawnień budowlanych w wyjątkowych przypadkach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216).

§ 2. Praktyczną umiejętność kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót w przypadkach, przewidzianych w art. 361 ust. 3, art. 362 ust. 2, art. 363 ust. 4, art. 402 ust. 2 oraz w art. 1 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o ulgowym nadawaniu uprawnień budowlanych w wyjątkowych przypadkach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 132) stwierdza Komisja Kwalifikacyjna.

§ 3. 1. Minister Odbudowy powołuje członków Komisji Kwalifikacyjnej:

- 1) dwóch jako swoich delegatów;
- 2) sześciu spośród profesorów lub wykładowców Politechniki Warszawskiej po dwóch z wydziałów:
 - a) architektury,
 - b) inżynierii lądowej i wodnej,
 - c) mechanicznego;
- 3) dwóch spośród wykładowców średnich szkół budowlanych lub wydziałów budowy innych średnich szkół zawodowych w m. st. Warszawie;

- 4) po jednym jako przedstawicieli:
 - a) Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Budowlanych.

2. Kandydatów na członków Komisji Kwalifikacyjnej przedstawiają w liczbie podwójnej:

- a) rady wydziałowe — na członków wymienionych w ust. 1 pkt 2,
- b) Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego — na członków wymienionych w ust. 1 pkt 3,
- c) właściwe stowarzyszenie — na członków wymienionych w ust. 1 pkt 4.

3. Minister Odbudowy powołuje zastępców swoich delegatów i zastępców innych członków Komisji Kwalifikacyjnej. Kandydatów (ust. 2), nie powołanych na członków Komisji powołuje się na zastępców członków.

4. Przewodniczącego Komisji oraz jego zastępcę wyznacza Minister Odbudowy spośród swoich delegatów.

5. Sekretarza Komisji i jego zastępcę wyznacza Minister Odbudowy.

6. Członków Komisji i ich zastępców powołuje się na okres dwuletni.

§ 4. 1. Podania w sprawie udzielenia uprawnień budowlanych należy wносить do Ministra Odbudowy za pośrednictwem właściwej wojewódzkiej władzy budowlanej.

2. Osoby, nie posiadające dotychczas uprawnień budowlanych, powinny dołączyć do podania:

- 1) dowody, wykazujące posiadanie praktycznej umiejętności, jak: świadectwa odbytych studiów, wykonane projekty i prace konkursowe, prace o charakterze naukowym, świadectwa z wykonanych prac itp.;
- 2) dowody odbycia praktyki przy robotach budowlanych;
- 3) świadectwa urodzenia;
- 4) dowód obywatelstwa;
- 5) dwie fotografie.

3. Osoby, posiadające uprawnienia budowlane, a ubiegające się o rozszerzenie zakresu tych uprawnień, powinny dołączyć do podania świadectwo, stwierdzające posiadanie uprawnień, oraz dowody, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2. Władza może zażądać przedstawienia innych dokumentów spośród wymienionych w ust. 2.

§ 5. 1. Wojewódzka władza budowlana zarządzi protokólarnie przesłuchanie ubiegającego się o uprawnienia co do okoliczności, czy ubiegający się nie był karany sędownie za czyny wynikające z chęci zysku, czy nie utracił z mocy obowiązujących przepisów prawa kierowania robotami budowlanymi bądź prawa sporządzania projektów tych robót i czy włada językiem polskim w słowie i piśmie, oraz zbada w razie potrzeby z urzędu prawdziwość złożonych oświadczeń.

2. Protokół czynności, dokonanych zgodnie z przepisem ust. 1 wraz z podaniem i innymi załącznikami wojewódzka władza budowlana przesyła do Ministerstwa Odbudowy.

§ 6. Po stwierdzeniu, że do udzielenia uprawnień nie zachodzą przeszkody, wymienione w art. 366, oraz, że przedstawione przez kandydata dowody są wystarczające, sprawę kieruje się do Komisji Kwalifikacyjnej i zawiadamia się o tym kandydata.

§ 7. 1. Dochody i wydatki Komisji objęte są budżetem Ministerstwa Odbudowy.

2. Osoba, ubiegająca się o stwierdzenie praktycznej umiejętności, wnosi na dochód budżetu Ministerstwa Odbudowy tytułem opłaty kwotę 6.000 zł na koszty tego stwierdzenia w miejscu i w sposób określony w piśmie zawiadamiającym o skierowaniu sprawy do Komisji Kwalifikacyjnej.

3. Wydatki Komisji pokrywa się z budżetu Ministerstwa Odbudowy. Przewodniczący Komisji ustala wysokość wynagrodzenia za pracę w Komisji, uwzględniając kwalifikacje egzaminującego, ilość poświęconego przezeń czasu i liczbę egzaminowanych. Wydatki Komisji nie mogą w łącznej kwocie przekraczać ogólnej sumy wniesionych przez kandydatów opłat.

4. Wpłacona kwota podlega zwrotowi w razie usprawiedliwionego niestawiennictwa kandydata przed Komisją. Prośbę o zwrot należy zgłosić najdalej w ciągu 14 dni po wyznaczonym kandydatowi terminie stawiennictwa przed Komisją.

§ 8. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby.

§ 9. 1. W posiedzeniach Komisji biorą udział:

- 1) przewodniczący;
- 2) delegat Ministra Odbudowy;

- 3) dwaj członkowie spośród wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 lub 3;
- 4) jeden członek spośród wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 4;
- 5) sekretarz
— albo ich zastępcy.

2. Spośród członków, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3, powołuje się do udziału w posiedzeniu Komisji dla stwierdzenia praktycznej umiejętności w zakresie:

- 1) art. 361 — członków, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 lit. a);
- 2) art. 362 — członków, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 lit. b);
- 3) art. 363 — członków, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 lit. c);
- 4) art. 364 — członków, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 3.

3. Spośród członków wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 4 powołuje się do udziału w posiedzeniu Komisji dla stwierdzenia praktycznej umiejętności w zakresie:

- 1) art. 361 — członka, wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 4 lit. a);
- 2) art. 362, 363, 364 — członka, wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 4 lit. b).

4. Do ważności posiedzenia konieczny jest udział osób, wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5.

§ 10. 1. Ubiegający się o stwierdzenie praktycznej umiejętności obowiązany jest:

- 1) wykonać pracę pisemną bądź rysunkową, wyznaczoną przez Komisję;
- 2) przeprowadzić obronę pracy, o której mowa w pkt 1.

2. Komisja na podstawie przedstawionych przez kandydata dowodów może zwolnić go od wykonania pracy pisemnej bądź rysunkowej i poddać tylko egzaminowi ustnemu z praktycznej umiejętności fachowej. Komisja może również uznać, że praktyczną umiejętność w dostatecznym stopniu stwierdzają przedstawione dowody.

§ 11. 1. Praca pisemna bądź rysunkowa powinna być wykonana w lokalu, wskazanym przez przewodniczącego, pod stałym nadzorem osoby, wyznaczonej przez przewodniczącego, i nie może trwać dłużej niż 6 dni licząc 6 godzin dziennie.

2. Obrona pracy bądź egzamin odbywa się przed Komisją w miejscu, wyznaczonym przez przewodniczącego, i nie może trwać dłużej niż 3 godziny.

3. Przy wykonaniu pracy pisemnej bądź rysunkowej używać wolno pomocniczych środków jak: przyborów rysunkowych, maszyn do pisania lub rachowania, suwaka, planimetru, tablic logarytmicznych, rachunkowych, analizy cen, tablic pomocniczych przy obliczeniach statystycznych itp. Korzystanie z podręczników, wzorów rysunkowych itp. lub też z pomocy osób trzecich jest niedopuszczalne.

§ 12. 1. Prace pisemne bądź rysunkowe może wykonywać równocześnie w jednym lokalu kilku kandydatów.

2. Obrona pracy pisemnej bądź rysunkowej, jako też egzamin ustny odbywa się osobno dla każdego kandydata.

§ 13. Prawo zadawania pytań przy obronie pracy pisemnej bądź rysunkowej oraz przy egzaminie ustnym przysługuje przewodniczącemu i członkom Komisji.

§ 14. Po ukończeniu czynności, o których mowa w § 10, Komisja Kwalifikacyjna niezwłocznie poweźmie uchwałę co do praktycznej umiejętności fachowej kandydata, którą może uznać za wystarczającą lub nie wystarczającą. Uchwała Komisji zapada większością głosów. Sekretarz w głosowaniu udziału nie bierze. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego. Powziętą uchwałę ogłasza kandydatowi przewodniczący w obecności Komisji.

§ 15. Z każdego posiedzenia Komisji sekretarz sporządza protokół, w którym należy wymienić obecnych na posiedzeniu Komisji, przedmiot jej obrad i uchwały przez nią powzięte z zaznaczeniem, czy zapadły jednogłośnie czy większością głosów. Ponadto do protokołu należy wpisać temat pracy pisemnej bądź rysunkowej, wykonanej przez kandydata, pyta-

nia, zadane mu przy obronie tej pracy bądź przy egzaminie ustnym, dowody, na których podstawie zwolniono kandydata od wykonania pracy pisemnej bądź rysunkowej i od egzaminu ustnego, w razie gdy takie zwolnienie nastąpiło, oraz ocenę praktycznej umiejętności.

§ 16. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 listopada 1936 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o komisji kwalifikacyjnej do stwierdzenia praktycznej umiejętności fachowej osób, uprawnionych do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 622).

Minister Odbudowy: *M. Kaczorowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

72

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1949 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 381) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr 21, poz. 164 i Nr 67, poz. 606, z 1924 r. Nr 29, poz. 286, z 1925 r. Nr 32, poz. 224, Nr 43, poz. 294 i Nr 129, poz. 920, z 1926 r. Nr 127, poz. 739, z 1927 r. Nr 31, poz. 255 i Nr 114, poz. 959, z 1928 r. Nr 38, poz. 367, z 1930 r. Nr 86, poz. 653, z 1932 r. Nr 87, poz. 737 i Nr 93, poz. 804, z 1933 r. Nr 86, poz. 661, z 1939 r. Nr 18, poz. 107, z 1948 r. Nr 50, poz. 381) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji artykułów.

Podany w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej nie obejmuje przepisów art. 115, 116, 117 ust. 3, art. 118 oraz zdania drugiego ust. 1 art. 120 tej ustawy, jako wygasłych, tudzież przepisów art. 3, 4, 7 i 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 381), które stanowią:

Art. 3. Przepis art. 11a ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) w brzmieniu nadanym dekretem niniejszym nie ma zastosowania do tych pracowników państwowych, którzy przed wejściem w życie niniejszego dekretu złożyli egzamin praktyczny lub zostali od niego zwolnieni.

Art. 4. Do czasu utworzenia Najwyższej Izby Kontroli Rada Państwa mianuje Dyrektora i zastępców Dyrektora Biura Kontroli przy Radzie Państwa, a na wniosek Dyrektora — szefów departamentów i delegatur Biura Kontroli.

Pozostałych pracowników Biura Kontroli mianuje Dyrektor Biura Kontroli.

Przepisy art. 29 ust. 3 i art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) stosuje się do pracowników Biura Kontroli.

Art. 7. Do czasu trwania mocy obowiązującej art. 10 dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139) stosuje się przy rozwiązaniu stosunku służbowego z pracownikiem — kobietą następujące zasady:

W całym okresie ciąży, jak i w czasie przerwy w pracy po porodzie nie może być z kobietą rozwiązany stosunek służbowy. Rozwiązanie stosunku służbowego w okresach przewidzianych w ustępie poprzedzającym jest dopuszczalne z ważnych przyczyn lub z winy pracownika — kobiety. Rozwiązanie takie wymaga do swej ważności zgody zarządu głównego właściwego związku zawodowego.

Ważnymi przyczynami w rozumieniu ustępu poprzedzającego są okoliczności, które sprawiają, że zgodnie z wymaganiami dobrej wiary i interesem służby rozwiązanie stosunku służbowego jest uzasadnione.

Rozwiązanie stosunku służbowego z ważnych przyczyn nie może jednak nastąpić w okresie czterech miesięcy przed porodem, chyba że urząd zatrudniający ulega zupełnej likwidacji.